

Bezoek van Ruth, Simon en Charles aan Nederland

In mei kwamen Ruth Loseker, voorlichtster meisjesbesnijdenis, Charles, medevoorzitter en *medical engineer* en dr. Simon, coördinator gezondheidsposten en Infectieziektebestrijding West-Pokot, voor vijf weken op bezoek bij ons, op uitnodiging van Wings of Support / KLM. WOS ondersteunt ons al jaren en zij zouden een presentatie bij de ledenvergadering geven. Aldus geschiedde, met dank aan Yvonne Welzen.

Dit was voor hen een geweldige mogelijkheid om te zien hoe het er buiten West-Pokot in de wereld aan toe gaat, en voor ons om hun verhaal te laten vertellen bij een aantal andere sponsorbijeenkomsten (Rotary Doesburg, Appingedam stadsloop en een aantal scholen). Op het programma stond tevens een vijfdaagse oriëntatie bij het AMC ziekenhuis, georganiseerd door de afdeling instrumentenmakerij, alsook kennismaking bij het VU Medisch Centrum. Tevens een bezoek bij het Summa college Zorg afd. verpleegkunde Eindhoven en HBO Avanced Social Studies in Breda. Met dank aan Isabel Pullens en Fye Oosterhof, die ook nog het oorlogsmonument bij Achelse Kluis met hen bezocht. Rondleidingen door Amsterdam, Den Bosch, met Margriet een bezoek aan het Internationaal Gerechtshof en de Keniaanse Ambassade, een lunchbijeenkomst bij AMREF. Met dank aan veel vrienden!

In de Erasmus Universiteit en de GGD werden we rondgeleid door Paul Mertens, professor Epidemiologie, die ons een lezing gaf over het ontstaan van Nederland, samenwerkingsverbanden tegen het water, de Verlichting, om uiteindelijk ook uit te komen bij de huidige organisatie van de gezondheidszorg en preventieve maatregelen in Nederland en in Afrika. Over de knelpunten in de hulp en politiek in Afrika.

Zij, maar ook wij, zouden er een boek over kunnen schrijven; alle verwondering, ervaringen, uitwisselingen, vragen, discussies. Voor hun bezoek vroegen wij ons af: zouden zij hier gemotiveerd en geïnspireerd raken of alleen in shock zijn van het enorme verschil in voorzieningen, mogelijkheden, rechten en ontwikkelingen die zij hier zouden zien?

Zij trokken zelf de conclusie dat zij in Pokot nog leven als in de prehistorie. In Pokot sterven mensen omdat ze de reis naar een werkend ziekenhuis niet kunnen betalen. Het gaat soms om 20 euro, een verschil tussen een levenslange handicap of zelfs overlijden. Als een ringetje van de zuurstoffles ontbreekt, dan is anesthesie niet mogelijk en volgt geen operatie.

Ook dr. Simon, die al eens een kort werkbezoek in China had afgelegd, pijnigde zichzelf met de vraag 'Hoe komen wij ooit verder?' Hoe kunnen wij in Kenia goede zorg bieden, wanneer zitten de wegen van Kenia niet meer vol met kuilen, waarom leven wij nog hutjes van klei en stront terwijl ze hier in 1700 al huizen op palen bouwden? Waarom hebben wij geen betaalbaar onderwijs?

In het AMC hangt bij elk bed een bloeddruk- en hartdrukmeter en computer. In Kapenguria is één werkende bloeddrukmeter in het hele ziekenhuis te vinden! Echter in Kapenguria staan ook zeven splinternieuwe nierdialyse units te wachten op gebruik, terwijl er nog geen verpleegkundige is die ze kan bedienen. Bovendien kan geen inwoner van Pokot de behandeling betalen. Dat overheidsfunctionarissen geld in hun eigen zak steken als ze deze deal met de producent afsluiten, is een algemeen bekend geheim.

Het systeem, het stammen-denken, de politiek en de corruptie moeten veranderen.

Kennis is er wel, maar geld wordt verkeerd besteed. Het ontbreekt aan goed management en onafhankelijke rechtspraak. Corruptie is volledig verweven in de maatschappij.

Simon, Charles en Ruth concludeerden dat zij zelf het goede voorbeeld moeten (blijven) geven. In het klein doorgaan met het werk.

We keken naar films van o.a., Gandhi en Mandela. Voor hen was het nieuw om deze hele geschiedenis in bewegend beeld te zien. Hoe toch één man of vrouw een verschil in een land of in een kleine gemeenschap kan bewerkstelligen, dat sprak hen aan. Ze hopen dat in Kenia op een dag een goede leider opstaat, ze bidden voor een Obama. In augustus van dit jaar zijn de verkiezingen en er zijn heel veel 'uitdagingen'. Zo noemen ze dat liever dan 'problemen'. We kregen van het KIT en Medic een heel aantal medische instrumenten voor het laboratorium en werkplaats. Ook zijn de contacten gelegd met de medische engineers van het AMC; zij kunnen nu rechtstreeks met hen e-mailen wanneer zij onderdelen missen of een technisch probleem hebben. Waardevolle contacten dus.

Na vijf weken gingen zij naar huis met enorm veel nieuwe indrukken en ervaringen. Mooie herinneringen aan veel hartelijke en inspirerende mensen, twintig bloeddrukmeters en twee microscopen, een complete gereedschapskist voor Charles, drie laptops, een beamer en gedownloade films ter vertoning op scholen en gezondheidsposten, armbanden voor de alternatieve ceremonie enz.

Ook wij hebben een heel inspirerende en goed tijd met hen gehad. Ik was ziek en verloor mijn moeder tijdens hun aanwezigheid, zij steunden en deden mij wederom inzien om zeer dankbaar te zijn met de rechten, voorzieningen, zorg en vanzelfsprekendheden waarmee wij hier in Nederland leven. Het motiveert me om door te gaan, kleine gemeenschappen te steunen, de eerste benodigdheden voor de gezondheidsposten, een microscoop en bed bijv., het meisje dat kan leren en zich niet hoeft te laten besnijden, een schoolbeurs voor de allerarmsten, een waterput in Masol Hills etc. Onze steun geeft hen hoop en moed om door te gaan. Als zij het kunnen, kunnen wij het toch ook? Lets go!

Een intensieve, bijzondere, mooie tijd was het.

Petra